

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. Тутракан, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТУТРАКАН в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Спас М. Стефанов

при участието на секретаря Людмила Цв. Петрова
като разгледа докладваното от Спас М. Стефанов Административно
наказателно дело № 20223430200198 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 22-0362-000487 от 16.09.2022 г. Началникът на РУ – Тутракан е наложил на Т. Р. Т., с ЕГН: ***** от ***, за извършено нарушение на чл. 174, ал.3, пр.1 от ЗДвП, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, административно наказание „Глоба” в размер на 2000 лв. и административно наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца.

НедоВ. от издаденото наказателно постановление е останал жалбоподателят Т., който го обжалва в срок. В с. з. пълномощникът на жалбоподателя излага доводи за незаконосъобразност на НП и моли за неговата отмяна.

Въззиваемата страна – Началника на РУ – Тутракан, редовно призован, не се представлява в съдебно заседание.

Районна прокуратура – Силистра, Териториално отделение –Тутракан, не се представлява и не взима становище по спора.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в

тяхната съвкупност, намира за установено следното:

На 09.08.2022 г. актосъставителят Т. Ф. и свидетелят В. М. – полицейски служители в РУ – Тутракан при ОДМВР – Силистра, изпълнявали служебните си задължения на територията, обслужвана от РУ – Тутракан, участвайки в провеждането на специализирана полицейска операция. Около 17:00 ч. те се намирали в с. Нова Черна, като преминавали по ул. „Черно море“. В близост до автобусната спирка на центъра на селото видели група от хора, измежду които бил жалбоподателят Т. Т.. Последният седял върху седалката на четириколесно моторно превозно средство – „АТВ“ марка „Шинерай ХИ 250 СТХЕ“ с рег. номер ***, като пиел неустановен вид напитка, за който полицейските служители се усъмнили, че е бира. Служителите на РУ – Тутракан продължили по улицата и срещнали наряд, съставен от служители на ГПУ – Силистра – свидетелите Н. И. и И. И., които извършвали контролна дейност. След проведен разговор униформените решили да действат съвместно с цел да наблюдават дали жалбоподателят ще въведе в движение моторното превозно средство. Вследствие на това служителите на ГПУ – Силистра застанали до сградата на Кметството на селото, а тези на РУ – Тутракан – на тяхното място. По този начин св. И. и св. И. имали видимост към указаната от колегите им група за наблюдение, а актосъставителят Ф. и св. М. имали видимост към ул. „Черно море“.

Около 18:15 ч. жалбоподателят въвел в движение моторното превозно средство, отишъл до близък магазин, пресичайки ул. „Черно море“, и отново се върнал при същата група лица. Движението на последния посредством превозното средство било забелязано както от позиционирания в непосредствена близост наряд на ГПУ – Силистра, така и от служителите на РУ – Тутракан, намиращи се в това време на по-далечно разстояние. Вследствие на това органите на реда се приближили към жалбоподателя Т. с цел да му бъде извършена проверка по ЗДвП. Актосъставителят Ф. изискал документи за самоличност, като проверяваното лице не представило такива. След това полицейският служител решил да извърши проверка за установяване концентрацията на алкохол в кръвта на водача посредством техническо средство Дрегер Алкотест 7510 с фабр. № ARPM-0796. Жалбоподателят отказал да му бъде извършвана такава проверка с довода, че

не бил спрян докато шофира. По повод изричния отказ, Ф. съставил Талон за изследване № 0060998, в който бил отразен изборът на жалбоподателя да бъде изследван чрез медицинско и химическо изследване. Тъй като проверяваното лице не представило документ за самоличност, полицейските служители решили последният да бъде задържан в РУ – Тутракан до установяването □. На път за РУ се отбили през ФЦСМП – Тутракан с оглед изявеното в талона желание за допълнително изследване. Там пред св. Г. И. – медицински фелдшер, жалбоподателят отказал да даде кръвна проба и урина за изследване, което било отразено в съставения от последната Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози.

Впоследствие, в сградата на РУ – Тутракан, актосъставителят Ф. съставил АУАН серия ГА № 681411 за извършено от жалбоподателя нарушение на чл. 174, ал.3, пр.1 от ЗДвП, който последният подписал без да прави писмени възражения. Непосредствено след това той получил и препис от акта. В същото време св. В. В. – също полицейски служител в РУ – Тутракан, чиято смяна започнала след 19:00 ч., съставил срещу жалбоподателя Т. АУАН серия АД, бл. № 175359 за извършено от последния нарушение на чл. 6 от ЗБЛД, по повод който на 13.09.2022 г. било издадено НП № 3620000244 от Началника на РУ – Тутракан.

На 16.09.2022 г. било издадено Наказателно постановление № 22-0362-000487, с което на жалбоподателя за извършено нарушение на чл. 174, ал.3, пр.1 от ЗДвП били наложени административни наказания „Глоба” в размер на 2000 лв. и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца. НП му било връчено на 05.10.2022 г.

Горната фактическа обстановка съдът извежда от събраните по делото доказателства и доказателствени средства – показанията на свидетелите; НП № 22-0362-000487/16.09.2022 г.; АУАН серия ГА № 681211/09.08.2022 г.; Талон за изследване № 0060998; ЗППАМ № 22-0362-000152/09.08.2022 г.; ЗППАМ № 22-0362-000153/09.08.2022 г.; Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби; справка картон на водача Т. Р. Т.; з. к. на писмо рег. № 3286р-12686/16.03.2022 г. на Директора на ГД „НП“; з. к. на списък на преминали последваща проверка анализатори на алкохол в дъха

рег. № 3286p-12685/16.03.2022 г.; з. к. на служебна бележка от „ЧР“ при ОДМВР – Силистра; з. к. на Заповед № 8121з-329/22.03.2022 г.; з. к. на Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г.; техническо описание на Дрегер Алкотест 7510; Акт серия АД бл. № 175359/09.08.2022 г.; НП № 3620000244/13.09.2022 г. на началника на РУ – Тутракан; АУАН серия ГА № 681411/09.08.2022 г. в оригинал; Докладна записка рег. № 4439p-10992/09.08.2022 г. относно извършени съвместни действия между патрул на ГПУ – Силистра и РУ – Тутракан на 09.08.2022 г.

Анализирайки доказателствата, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 59 от ЗАНН и от лице, страна в производството, имащо правен интерес. Като такава тя е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна, но на непосочено в нея и в пледоарията на процесуалния представител на жалбоподателя основание.

Административно наказателното производство е започнало със съставянето на АУАН серия ГА № 681211/09.08.2022 г. Същият е съставен от надлежен полицейски орган в сроковете по чл. 34, ал.1 от ЗАНН. С акта е повдигнато обвинение на жалбоподателя за извършено нарушение на чл. 174, ал.3, пр.1 от ЗДвП, за това, че „отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство Дрегер Алкотест 7510 с фабричен номер...“. АУАН е предявен на жалбоподателя непосредствено след съставянето му, същият не е направил възражения, подписал го е и е получил препис от него.

Наказателно постановление № 22-0362-000487/16.09.2022 г. е издадено от надлежен административно наказващ орган в сроковете по чл. 34, ал.3 и чл. 52, ал.1 от ЗАНН, като съдържа законово изискуемите реквизити по чл. 57, ал.1 от с. з. С атакуваното НП на жалбоподателя са наложени административните наказания, предвидени в санкционната разпоредба, за извършено нарушение на чл. 174, ал.3, пр.1 от ЗДвП.

Разпоредбата на чл. 174, ал.3 от ЗДвП урежда съставите на две отделни административни нарушения. Първото нарушение се състои в отказ на водач на МПС за извършване на проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта или неизпълнение предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и

вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му. Второто нарушение е аналогично на първото, но е във връзка с установяването употребата на наркотични вещества. В същия смисъл е и тълкуванието, обективизирано в Тълкувателно решение № 13 от 20.12.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2021 г., ОСС, I и II колегия. Видно от изключително сложния законодателен изказ, всяко едно от двете нарушения е осъществимо при множество различни фактически състави. Довършеността на съответния фактически състав зависи не само от лексикалното тълкуване на чл. 174, ал.3 от ЗДвП (най-вече свързано със значението на съюзите „и“, „или“ и комбинацията „и/или“), но и от логическото тълкуване на релевантната специална подзаконова уредба – Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (по-долу наричана „Наредбата“). В настоящия случай на анализ подлежи отказът (в широк смисъл) на водач на МПС за установяване концентрацията на алкохол в кръвта.

При отказването да се извърши проверка с техническо средство/неизпълнението на предписанието за изследване са възможни множество хипотези на довършеност на фактическия състав на нарушението, някои измежду които са следните: отказ за извършване на проверка с техническо средство и отказ за приемане на талона за изследване (т.е. отказ да се подпише и/или отказ да се получи екземпляр от него); отказ за извършване на проверка с техническо средство, приемане на талона и изявяване на нежелание за изследване (чрез вписване в талона на това обстоятелство); отказ за извършване на проверка с техническо средство, приемане на талона, изявяване на желание за изследване и провеждане на такова изследване независимо по кой от двата алтернативни метода – с доказателствен анализатор или с медицинско и химическо изследване (т.е. изпълнение на „предписанието“ по терминологията на ЗДвП и съответно – липса на нарушение по чл. 174, ал.3 от ЗДвП); отказ за извършване на проверка с техническо средство, приемане на талона, изявяване на желание за изследване и неизвършване на такова (напр. поради неявяване в медицинското заведение; явяване, но недаване на проби; просрочено явяване и пр.). Изброените хипотези, с изключение на третата, онагледяват различните възможности за довършване на нарушението по чл. 174, ал.3 от

ЗДвП. Настоящият казус представлява частен случай на последната хипотеза, при която е налице усложнен фактически състав (изпълнително деяние), тъй като са осъществени кумулативно отказ да бъде извършена проверка с техническо средство и неизпълнение на предписание за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта. За „предписание“ по смисъла на ЗДвП следва да се счита повелята на попълнилия талона за изследване полицейски орган, състояща се в задължението за явяване на посоченото място в указания срок, в случая – в срок до 30 минути от връчването на талона във ФЦСМП – Тутракан. От друга страна, задължението на отказалия проверка с техническо средство водач да предостави биологични проби за изследване се извежда както от разпоредбата на чл. 174, ал.3 от ЗДвП, така и от императивната разпоредба на чл. 3а от Наредбата, според която установяването концентрацията на алкохол в кръвта по някой от алтернативните начини „се извършва“, когато лицето откаже извършване на проверка с техническо средство (т.1).

Настоящият съдебен състав счита, че основното възражение на защитата на жалбоподателя (въпреки че такова не е изрично формулирано) е свързано не с осъществяването или не на някоя от разновидностите на изпълнителното деяние, коментирани по-горе, а с това дали наказаното лице свои качеството „водач на МПС“, съответно – дали е субект на процесното нарушение. Определението за субект на нарушението по чл. 174, ал.3 от ЗДвП се извлича от легалните дефиниции на §6, т.11 и т.25 от ДР на ЗДвП. Според последните „Водач е лице, което управлява пътно превозно средство или...“, а „Моторно превозно средство е пътно превозно средство, снабдено с двигател за придвижване, с изключение на...“. Обстоятелството, че процесното ППС е моторно, не се оспорва от страните, а и е ноторно известно за съда. Управлението на МПС представлява изминал факт от обективната действителност, който подлежи на доказване посредством всички способи за доказване и доказателствени средства. В този смисъл, фактът на управлението на МПС от страна на жалбоподателя е безспорно доказан както от разпитаните като свидетели служители на РУ – Тутракан и ГПУ – Силистра, така и от приетите по делото писмени доказателства. От тук следва, че жалбоподателят е годен субект на извършване на нарушението по чл. 174, ал.3 от ЗДвП.

В противовес на твърденията на защитата следва да се отбележи, че законодателят не е въвел като задължителна предпоставка нито „спирането“ на водача преди проверяването му от полицейските органи, нито непосредственото възприемане от контролните органи (като очевидци) на факта на управлението. В противен случай на санкция не биха подлежали например болшинството от участниците в ПТП. Нещо повече, ако се следва логиката на защитната теза, последните не биха подлежали и на проверка за установяване концентрацията на алкохол в кръвта им, което впрочем съгл. чл. 4, ал.1 от Наредбата е вменено като задължение на контролните органи. Абсурдността на изложеното сочи, че възражението за опороченост на извършената проверка на базата на това, че водачът не е бил спрян докато е управлявал, е неоснователно.

Обстоятелствата дали жалбоподателят е влизал в магазина, колко продължително е управлявал МПС, колко време е изминало от управлението на МПС до извършването на проверката, дали и кога е пиел бира или не, дали е пиел от бутилка или от кенче и пр. са ирелевантни за предмета на доказване, поради което не следва да бъдат коментирани. На доказване в настоящото производство подлежат единствено качеството „субект на административно нарушение“ и осъществяването на нарушението от обективна и субективна страна. Изброените обстоятелства биха били правно значими при положение, че жалбоподателят беше подложен на проверка за установяване концентрацията на алкохол в кръвта му и се оспорваше резултатът от нея.

Съдът не оценява като съществено процесуално нарушение поправянето на часа на извършване на нарушението в АУАН поради следните съображения. На първо място, поправянето (а не пре- или подправянето) е извършено от актосъставителя – т.е. от автора на документа. На следващо място, което е и по-важното с оглед осъществяването правото на защита, препис от така поправения АУАН е връчен на жалбоподателя, видно от предоставения оригинал от процесуалния представител на последния.

Възраженията, свързани с основателността на задържането за срок до 24 часа и законосъобразността на съставения за нарушение на чл. 6, ал.1 от ЗБЛД АУАН касаят други производства (административно и административно наказателно), по които настоящият съдебен състав не е

сезиран, поради което съдът следва да ги коментира, доколкото касаят настоящото производство. Задържането за срок до 24 часа по никакъв начин не е попречило на осъществяването на процесуалните права на жалбоподателя, тъй като на последния е била предоставена възможност да даде кръвна проба за изследване и да изпълни предписанието на контролните органи. В настоящото съдебно производство се установи безспорно, че съставеният АУАН за нарушение на чл. 6, ал.1 от ЗБЛД е изготвен след довеждането на жалбоподателя в сградата на РУ и след започването на смяната на съставилия го св. В. В. (т.е. след 19:00 ч.). Установи се безспорно и че той е съставен във връзка с непредставянето на документ за самоличност при извършваната по-рано от актосъставителя Ф. проверка. Тези обстоятелства са достатъчни, за да се приеме, че часът, посочен в АУАН за нарушение на чл. 6, ал.1 от ЗБЛД, е немеродавен по отношение процесното нарушение.

Въпреки изложените по-горе съображения за неоснователност на защитните възражения, настоящият съдебен състав счита, че е налице особено съществено нарушение на процесуалните правила, свързано със съставянето на процесния АУАН и по-специално – не е спазен чл. 42, ал.1, т.4 от ЗАНН, тъй като не е описан в пълнота фактическият състав на конкретно извършеното нарушение. В обстоятелствената част на акта е отразено следното: „...отказва да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство...На водача е издаден талон за изследване с номер 0060998 със седем броя стикери с номер А 015406.“. Липсата на отразяване на обстоятелството, че водачът впоследствие е отказал да даде кръвна проба, с което не е изпълнил предписанието на контролния орган, води до непълнота във фактическата обстановка, описана в АУАН. Фактът, че АУАН е съставен в сградата на РУ, т.е. след като жалбоподателят не е изпълнил предписанието на контролния орган да даде кръвна проба, е без значение, щом като в АУАН не е вписано това обстоятелство. В административно наказателното производство не е важно единствено актът да е съставен след довършване на нарушението, но и в него да е описано в пълнота в какво се състои самото нарушение, съответно – в какво се обвинява нарушителят. В случая е налице обективизиране на непълен фактически състав, доколкото в АУАН е отразен единствено отказът на жалбоподателя да бъде проверен с техническо средство, но не и това, че не е изпълнил предписанието на контролния орган.

Последното води до нарушаване на чл. 42, ал.1, т.4 от ЗАНН, а оттам и до накърняване правото на защита на жалбоподателя, доколкото последният е поставен в невъзможност да разбере в какво точно е обвинен. В случая чл. 53, ал.2 от ЗАНН е неприложим, тъй като липсва първата предпоставка – да е „установено по безспорен начин извършването на нарушението“, което в АНП се случва със съставянето на АУАН и отразената в обстоятелствената му част фактическа обстановка, обосноваваща извършено в цялост административно нарушение. Порочно съставеният акт, с изключение на случаите по чл. 53, ал.2 от ЗАНН, неминуемо влече след себе си и опорочаване на издаденото НП, поради което последното следва да бъде отменено.

Отделно от посоченото по-горе е налице е и описана в атакуваното НП, фактическа обстановка, различна от описаната в АУАН, което е процесуално недопустимо. За разлика от акто съставителя АНО е посочил, че жалбоподателя не е изпълнил и даденото му предписание за даване на кръвна проба за химическо изследване-обстоятелство, което не е посочено в описанието на нарушението в АУАН.

От изложеното следва, че е налице основание за отмяна на обжалваното НП, тъй като в административно-наказателното производство при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП са допуснати особено съществени нарушения на процесуалните правила, довели до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя, изразяващо се в невъзможността да узнае за какво деяние е обвинен и съответно – санкциониран.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0362-000487 от 16.09.2022 г., с което Началникът на РУ – Тутракан е наложил на Т. Р. Т., с ЕГН: ***** от ***, за извършено нарушение на 09.08.2022г. в с. Нова Черна обл. Силистра на чл. 174, ал.3, пр.1 от ЗДвП, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, административно наказание „Глоба“ в размер на 2000 лв. и административно наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок

от 24 месеца, като незаконосъобразно.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от датата на съобщаването за изготвяне на решението пред Административен съд гр. Силистра по реда на глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Тутракан: _____